

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstinget. № 71.

Tredie Session.

52de Møde.

Lorsdagen den 8de Januar.

(Fortf.)

Stampe (fortf.): Jeg troer, at Sligt meget godt kunde gaae; men jeg kan ikke frasælde den Anstuelse, at det i alle Tilfælde vilde blive en partiff Ansættelse, og at man paa den Maade ikke kommer til nogen fast Overbeviisning om Tiendens Værdi. Jeg troer, at det absolut maa blive Tilfældet, at en slig Tiendeyder, ifald han havde til Hensigt at afhænde sin Eiendom kortester, vilde sige, at Tienden var 10 Gange saameget værd, som den virkelig er, og det Mødsfatte i andre Tilfælde. Jeg troer derfor virkelig, at det er nødvendigt, hvis denne Lov skulde tjene til at forberede Afløsningen af Tienderne, at disse Tiender da ogsaa betales paa den i Lovforslaget antydede Maade. — Den ærede 3die Landsthingsmand for 3die Kreds (Wessely) har meget vidtløstigt udviklet sig over Forholdet til Banken ved Tiendens Afløsning. Jeg skal blot i den Anledning tillade mig at bemærke, at jeg anseer dette Spørgsmaal, som han har udviklet, for ikke at være af nogen indgribende Vigtighed, og det er heller ikke Udvalgets Mening. Jeg antager det for rimeligt, at, naar alt det Øvrige kunde ordnes, vilde denne Sag ogsaa meget let kunne ordnes. Jeg vil kun tillade mig at henstille det Spørgsmaal til den ærede 6te Landsthingsmand for 6te Kreds (Holberg): om han anseer det for aldeles afgjort, at, naar Sognene komme i Besiddelse af Kirkerne, Ruderne da vilde blive væibliffeligt indsatte og Kirkestolene malede i alle Kirker (Munterhed). — Jeg skal ikke indlade mig paa at gjendrive den ærede 5te Landsthingsmand for 1ste Kreds (Ørsted) i Henseende til hans Udvikling, at det vilde være utilraadeligt ogsaa for Tiden at gaae ind paa den Lov, som Udvalget har tilladt sig at

foreslaae. Jeg skal blot tillade mig i saa Henseende at yttre, at jeg troer, at det ærede Thing er overbeviist om, hvad der udtales allerede i Præmisserne til den kongelige Indbydelse af 18de Marts 1796, at Tiendens Værdi i Kjøbenhavn lægger en uovervindelig Hindring i Veien for Landmandens Flid og Agerdyrkningens Fremme, saa at den aldeles ikke kan bestaae i den nu brugelige Maade, paa hvilken denne Afgift oppebæres. Med disse Par Ord skal jeg tillade mig at anbefale til det ærede Things Velvillie det Forslag, som vi have tilladt os at fremkomme med. Den høitærede 5te Landsthingsmand for Kjøbenhavn (Ørsted) har — hvad han ogsaa under Behandlingen af Sagen tidligere her i Thinget har yttret — idag bemærket, at han vil ansee det for påsende, at Udgiften ved Tiendens Overgang til en fast Afgift i nogle saa Klar udrededes af Staten. Jeg skal tillade mig i den Anledning at bemærke, at det da uden Tvivl vilde blive Tilfældet, at Staten kom til at udrede alle Udgifterne, eftersom da naturligtvis alle Tiendeyderne strax vilde begjere Tiendecommissionen, og Alt være afgjort, inden de saa Klar vare forløbne, og det vilde da ubetviveligt blive en ikke saa aldeles ubetydelig Udgift for Staten. Ligesom det ogsaa tilforn er yttret, at det finantzstille Hensyn bør komme i Betragtning, saaledes troer jeg ogsaa, at det herved bør komme i Betragtning.

Ørdsforen: Jeg skal bestræbe mig for at fatte mig i Korthed, da Discussionen allerede har været saa længe i denne Sag. Naar den ærede Forslagsstiller har omtalt en Erkjendelse fra Udvalgets Fleertals Side i Henseende til det Tilraadelige i en fremtidig Afløsning af Tienden, saa skal jeg henvise til, hvad der er yttret i denne Henseende i Betænkningen, og jeg skal forsaavidt ikke tilføie Noget. Jeg maa bede Fleertallets Anstuelse opfattet